

Tisztelt jelenlévők!

A nemzeti összetartozás érzése minden magyar szívében ott kell, hogy legyen. Ez fundamentum. Ez az egyik, amelyről megismerszik a magyar. Ezért helytálló az állítás, mindegyik magyar felelős mindegyik magyarért. Mindegyikünk nemzeti összetartozás gondolata pontosan annyit ér, amennyire az nemzeti és amennyi az ezt alátámasztandó teljesítmény van benne. Volt nekünk egy szerzetes papunk, Kondor Lajosnak hívták, aki mind a nemzeti érzelemben, mind az együvé tartozás eszméjében, mind az ezért való munkálkodásban igen nagyra tette a mércét. Kondor Lajos 1928-ban született, tanulmányait Győrben, majd Kőszegen végezte, 1953-ban szentelték pappá, a verbita rend szerzetese lett. Ez a ritkán emlegetett a 19. században, Hollandiában alapított szerzetes rend egyik alapvető célja a külföldi missziók erősítése volt, ezért tagjai távol szülőhazájuktól, nagyon is kevert nemzetiségű paptársakkal együtt végezték a feladataikat. Kondor Lajos 1954-ben Portugáliába, Fatimába került, 55 évig ott is tevékenykedett. Köztudott, hogy 1917-ben Fatimában három pásztorgyerek többször Mária jelenéseket élt át, majd az összegyűlt 70 ezres tömeg előtt megtörtént a 6. Napcsoda. Addig Fatima egy kis falucska volt, mára közepes nagyságú várossá alakult át egy bazilikával, amihez egy igazán méretes tér is tartozik Kondor atya életcélja a [fatimai üzenet](#) terjesztése volt. Az általa fenntartott „Pásztorgyermekek Irodája” számtalan kiadványt jelentetett meg a fatimai jelenésekről. Ő vezette az 1917-ben történt jelenések szemtanúinak, a gyermekkorukban meghalt Ferenc és Jácinta boldoggá avatásának előkészítését. Minderről azt mondhatnánk, hogy Kondor atya tette szerzetesi feladatát, jelentős eredményekkel melyeket a kontinentális Európán belül messzebb nem is végezhetett volna, ezen munkásságából az őt figyelő magyar érdeklődők is profitálhattak. De ő nem elégedett meg ennyivel. Létrehozta Fatimába a Magyar keresztutat, és egy Magyar kápolnát. 2002-ben volt szerencsém egy napot együtt tölteni vele, megmutatta a hivatalát, együtt jártuk be a Magyar keresztutat és Kálváriát, a helyszínen hallgattam, miként épült fel mindez a Magyar kápolnával egyetemben. A keresztút stációi a külföldre szakadt magyarok adományaiból valósulhatott meg, végig egy elég széles márványlap köti őket össze, hogy akár kerekesszékekkel is bejárható legyen, a Magyar kápolnában található egy márvány szobor, mely Máriát ábrázolja a kis Jézussal, akinek a mutatoujja azért mutat az égbe, hogy Mária ne

feledkezzen meg István király által a neki felajánlott országaról. Csak csendben megjegyzem a Kárpát – medencében otthonra talált népünk Szűz Mária országa, a magyar Szent korona védelmében, birodalmak születésének és bukásának volt tanúja és nagyon remélem, hogy történetünk mai szakaszának végére nem pont, hanem kettőspont kerül és utána a folytatás. De térjünk vissza Kondor atyához. Aki ma Fatimába érkezik joggal érezheti, hogy hazajött. Igaz portugálul, de útjelző táblák mutatják az utat a Kalvario Hungaróra és Fatima város építészeti történelméből kitörölhetetlenül jelen van a magyar lenyomat, hála Kondor Lajosnak, ahogy ott hívták Kondor páternek. Ráadásul Fatima a történelmi falu és környéke, amely azért pár kilométerre van a mai várostól, a jelenések helyszínétől, építészeti lezárt helyszínné nyilvánították, ami most ott van, azon már többé nem változtatnak. Kondor atya élete jóval nagyobb részét töltötte szülőföldjétől több ezer kilométerre. A vele való találkozásom során mondhatom, sem a távolság, sem az idő nem csorbította, nem halványította a tudatát, hogy ő kikhez tartozik, kikkel érez sorsközösséget. Számomra ő a nemzeti összetartozás egyik szimbóluma. Útját végigjárta, hitét megtartotta, valamit lerakott a magyarság asztalára. 2008-ban 81 éves korában halt meg, Fatimában van eltemetve. A szavai mai napig is a fülemben csengenek, a Kis Jézus ujja azért mutat az égre, hogy figyelmeztesse anyját ne feledkezzen meg népéről. Nekünk meg az a feladatunk, hogy holnap, holnapután, meg az után, minden nap úgy tegyük a dolgunkat, hogy legyen magyar akiért a kis Jézus ujja az ég felé mutat.